

ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ

**Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ**

Μ' ένα ποδήλατο
το πρόσωπο φαγωμένο
βγαίνει τις νύχτες από τις πύλες του Άδη
με τα μαύρα του ρούχα
ο ποιητής Ανδρέας Κάλβος
το σώμα του μυρίζει δεντρολίβανο
διώχνει την ομίχλη από το πρόσωπο
τινάζει τη στάχτη απ' τα μαλλιά το χρώμα από τα μάτια
ολόρθος στέκεται
μπροστά εις του μνήματός του τ' ανοικτόν στόμα
«Παρά προστάτας νά 'χωμεν», φωνάζει
انهφορίζει καλπάζει στα σύννεφα
λάμπουν τα χιόνια στα βουνά στο πέρασμά του
λάμπουν και στα λαγκάδια
λάμπουν και τ' αλαφρά σπαθιά της μνήμης
καθώς ο Ανδρέας Κάλβος καλπάζει στους δρόμους της
Κερύνειας
έφιππος ταξιδεύει τις νύχτες
πουλιά τον χαιρετούν
κάμποι δέντρα τον καλωσορίζουν
γίνεται άνεμος βροχή στη στέγη
σφυρίζουν τα φαγωμένα παράθυρα της νύχτας
καθώς η σελήνη ρίχνει φως στα μελανόπτερα σύννεφα
έφιππος μ' ένα ποδήλατο που τρίζει
αρμενίζει ο Ανδρέας Κάλβος στους δρόμους
«Κάνει το σύννεφο άλογο και τ' άστρο χαλινάρι
και το φεγγάρι συντροφιά και πάει»
εισέρχεται στην πόλη της Κερύνειας
τα παράθυρα της νύχτας κατασχισμένα
«Μάνα», φωνάζει
«βάζω τον ουρανό κριτή και τους αγιούς μαρτύρους
αν τύχει κι έρτει θάνατος, αν τύχει κι έρτει αρρώστεια
αν τύχει πίκρα ή χαρά, εγώ να σου τη φέρω»
την Αρετή.

(«Η άλλη βιογραφία», Ακτιή, Λευκωσία 1999)